

हाश०

नाना०

का ॥ २६३ ॥ भ्रमरः कामुकेपि स्यादङ्गीकारेपि चाथकिम् । महासवेपि तीर्थः
स्याद्भोजनेपि तथा हिकम् ॥ २६४ ॥ बलिश्चामरदण्डेपि पादपीठेपि
पादपः । गोदन्तो हरितालेपि वानीरश्चित्रकेऽपि च ॥ २६५ ॥ आधारे
प्याश्रयः प्रोक्तो गजसङ्घेऽप्यवग्रहः । कथिता प्राजटायाश्च मार्गशेपि मृगः
क्वचित् ॥ २६६ ॥ मूषिकापि भेद्वीनाजटाटङ्कोहरेपि च । अश्रमकृतेपि
फाण्डं मृद्गाण्डेऽप्युष्टिका भवेत् ॥ २६७ ॥ अङ्गसादेपि सदनं वनदावेपि
किंकिमः । दन्तमांसेपि वेलास्यात्शुल्कं नारीधनेपि च ॥ २६८ ॥
निवेपि हि गुनिर्यथासेमेलानन्देपि वा हंसम् । लेखन्याङ्कशिकापि स्यात्
कठिन्यामपि वर्णिका ॥ २६९ ॥ पटलेपि कासमर्द्देऽदिष्टद्वेपि कीर्ति
तम् । दाडिमेपि च हिण्डीरवंशे वैशौकुलेपि च ॥ २७० ॥ काव्यादीनां
मननत्वाच्छब्दादीनां विशेषतः । क्वकदाकिनि किं दृष्टमिति को वेदितुं श्च
मः ॥ २७१ ॥ अतः शब्दः क्वदृष्टोऽयमर्थतश्चापि कीदृशः । इति काव्य
मलीकां स्यान्मात्सर्यमलिनात्मनाम् ॥ २७२ ॥ शब्दार्णव उत्पलनीसं
सारवर्तइत्यपि । कौषावाचस्पतिव्याडिविक्रमादित्यनिर्भिताः ॥ २७३ ॥
आदायसारमेतेषामन्येषाञ्च विशेषतः । हारवलीनिर्भितेयं मया द्वाद
शवत्सरैः ॥ २७४ ॥ उपास्य सर्वज्ञमनन्तमीशं भूत्वा तिथिः श्रीधृति सिं
हवाचाम् । हारवली द्वादशमासमानैर्विनिर्मितेयम्युष्मन्नेन
॥ २७५ ॥ नानाकाव्यपुण्यनाटककथाकोषेति ह्यसंस्मृतिर्ज्यातिशयः